

Chattar Singh, etc., The State of Punjab, etc. (Sandhwalia, J.)

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਮ.ਐਲ.ਵਰਮਾ, ਜੇ. ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਕਿੰਨੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੱਲੇਗਾ। ਅਪਲਾਈ ਕੈਟ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 11 ਜੁਲਾਈ 1974 ਨੂੰ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਅਨੁਮਤੀ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 22 ਮਾਰਚ, 1974 ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਇਸ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਬੀ.ਐੱਸ.ਜੀ

ਫੁਲ ਬੈਚ।

ਏ. ਡੀ. ਕੋਸ਼ਲ ਐਸ. ਐਸ. ਸੰਪਾਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਜੇ.

ਛਤਰ ਸਿੰਘ, ਆਦਿ।—ਪਟੀਸ਼ਨਰਜ਼।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ—ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1975 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 4527.

20 ਨਵੰਬਰ 1975

ਪੰਜਾਬ ਫੂਡ ਆਰਡ ਸਪਲਾਈਜ਼ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ (ਸਟੇਟ ਸਰਵਿਸ ਕਲਾਸ HI) ਨਿਯਮ (1968)- ਨਿਯਮ 9(X)- ਚੋਣ ਜਾਂ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ-ਵਿਧਾਨਕ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ - ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਟੈਸਟ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ- ਕੀ ਵੈਧ—ਨਿਯਮ 9(X) (ii) ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ "ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 9(X) (iii) ਵਿੱਚ "ਚੋਣ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ—ਚਾਹੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਹੱਤਵ ਹੋਵੇ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਉੱਚ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਚਾਲਬਾਜ਼ ਢੰਗ ਦੁਆਰਾ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਨੁਸਖਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਧਾਨਕ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਦਲਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਜੋੜਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਵੈਧ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 16 ਸਿਰਫ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੇ

ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਗਲੇ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਹਰ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੋਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਗੱਲਬਾਤ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਸੇ 'ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਕੋਈ ਤੱਤ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਤ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਸਾਂਝਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੋਂ ਚੋਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 9(x)(ii) ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ "ਚੋਣ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 9(x)(iii) ਵਿੱਚ 'ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅੰਤਰ ਦੇ ਹੈ।

226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ, ਮੰਦਾਮਸ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਲਿਖਤ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ: -

- (i) ਕੇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ;
  - (ii) ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਟੈਸਟ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਸੀਨੀਅਰਤਾ-ਕਮ-ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;
  - (iii) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ, - ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-2 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸੀਨੀਅਰਤਾ-ਕਮ-ਮੈਰਿਟ ਦੁਆਰਾ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ;
  - (iv) ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਵੀ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ;
  - (v) ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਤਨਖਾਹ, ਸੀਨੀਅਰਤਾ, ਆਦਿ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਰਗੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਰਿਣਾਮੀ ਰਾਹਤਾਂ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।
  - (vi) 8 ਅਗਸਤ, 1975 ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ; , , ਐਕਸ
  - (vii) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਖਰਚਾ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- ਜੇ.ਐਲ.ਗੁਪਤਾ, ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਗੁਪਤਾ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ,
ਆਈ ਐਸ ਟਿਵਾਣਾ, ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।
ਨਿਰਣਾ

ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ.—(1) ਕੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸ ਟੈਸਟ ਦਾ ਨੁਸਖਾ

ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਢਲਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਬੈਂਚ.

(2) ਤੱਥ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤਿੰਨੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੰਜਾਹਵਿਆਂ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜੂਨੀਅਰ ਆਫੀਟਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੱਠਵਿਆਂ ਦੇ ਅੱਧ ਤੱਕ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1968 ਤੱਕ ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ 9

Chattar Singh, etc., The State of Punjab, etc. (Sandhwalia, J.)

ਅਗਸਤ, 1968 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਖੰਡਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। (ਸਟੇਟ ਸਰਵਿਸ ਕਲਾਸ III) ਨਿਯਮ, ਜੋ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ (ਇੱਥੇ ਨਿਯਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਾਰਾ (X) ਸਹਾਇਕ ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਹੋਰ ਉਪ ਧਾਰਾ (ਹਾਈ) ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਿਸਟੈਂਟਾਂ, ਹੈੱਡ ਕਲਰਕਾਂ, ਸਟੈਨੋਗ੍ਰਾਫਰਾਂ, ਜੂਨੀਅਰ ਆਡੀਟਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 13 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਭਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਸ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਸਾਲ . ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 1 ਹੈ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਹਾਇਕਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚੋਂ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ) ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੀਨੀਅਰਤਾ-ਕਮ-ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਟੈਸਟ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਉਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਆਦਿ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਤਰੱਕੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਚਿੱਤਰ ਸਿੰਘ ਪੇਟੀਓਨਰ ਨੂੰ ਜੁਲਾਈ 1974 ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਹਾਇਕ ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਕਈ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(4) ਅਸਲ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ 18 ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਹਾਇਕ ਟੈਂਟ ਫੂਡ ਐਂਡ ਸਪਲਾਈ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ 12 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਬਾਅਦ ਹੁਣ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾਵੇਗੀ। ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਮਾਰਚ ਚੋਰੀ ਕਰੋ।

(5) ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਸਹਾਇਕ ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਵਿਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਤਿੰਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਸਮੇਤ ਹੋਰਨਾਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੁਢਲੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਗਲਤ ਹਦਾਇਤਾਂ,

ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 2, ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਭਾਗੀ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਟੀ . ਉਪਰੋਕਤ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲਈ ਟੈਸਟ ਅਤੇ ਇੰਟਰਵਿਊ। ਇਸ ਟੈਸਟ ਵਿੱਚ ਜਨਰਲ ਨਾਲੇਜ਼, ਵਿਭਾਗੀ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜੀ, ਡੀਆਰ, ਮੈਨੂਅਲ ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ। ਟੈਸਟ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 8 ਅਗਸਤ, 1975 ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੰਟਰਵਿਊ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣੀਆਂ ਸਨ। ਤਾਰੀਖ਼.

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਬਿਲਕੁਲ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਨਿਰਪੱਖ ਤੌਰ ' ਤੇ ਚੱਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਰਜਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ, ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 2, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੈਧਤਾ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(7) ਉਪ ਸਕੱਤਰ, ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈਜ਼, ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਪਕ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਹਾਇਕ ਖੁਰਾਕ ਤੇ ਸਪਲਾਈ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਚੋਣ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ, ਇੰਟਰਵਿਊ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 2 ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਇਕਮਾਤਰ ਮਾਪਦੰਡ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚੋਣ ਲਈ. ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (x) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਟੈਸਟ ਦਾ ਨੁਸਖਾ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ (ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਬੰਧਤ ਹਨ) ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ 'ਚੋਣ' ਹੈ ਜੋ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੇ ਵੰਗਾਂ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਪਦੰਡ ਰੱਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਅਨੁਬੰਧ D. 2 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(8) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸ਼ੀਟ-ਐਂਕਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਜੰਗ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ੁਕਲਾ (1) ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਸ. ਜੇ. ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸ਼ੁਕਲਾ (2)। ਇਸ ਕੇਸ ਤੋਂ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਨੁਪਾਤ *deci dendi* ਕਟੌਤੀਯੋਗ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ (ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ

Chattar Singh, etc., The State of Punjab, etc. (Sandhwalia, J.)

ਸੀ) ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਅਵੈਧ ਸੀ। ਦੂਜਾ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਟੈਸਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਪੁਨਰ-ਸੰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (7) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। 1956, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਪਹਿਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(9) ਕਿਉਂਕਿ ਦਲੀਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਗੁਜ਼ਰਦਾ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਕਲਾ ਦਾ ਕੇਸ ਹੁਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸ਼ੁਜਾਤ ਅਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (3)। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਸ਼ੁਕਲਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

- (1) 1968 ਐਸਐਲਆਰ 162.
- (2) ਏਆਈਆਰ 1972 ਐਸਸੀ 1546
- (3) 1974 ਐਸਸੀ 1631

(ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਈ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ) ਰਾਜ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 115 (7) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੀ - ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉੱਚ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਜਾਤ ਏ.ਐਚ. ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸ਼ੁਕਲਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਜੇ ਵੀ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਗਜੀਤ ਰਾਏ ਵੱਧਰਾ ਬਨਾਮ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਹਰਿਆਣਾ (4) ਦੇ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਆਈ.ਐਸ. ਟਿਵਾਣਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ-ਰਾਜ ਨੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸੁਜਾਤ ਅਲੀ ਦੇ ਕੇਸ ਨੇ ਸ਼ੁਕਲਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸ਼ੁਕਲਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧਤ ਅਨੁਪਾਤ ਅਜੇ ਵੀ ਫੀਲਡ ਨੂੰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਅਰਥ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਮੂਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ - ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਕੇਸ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈ ਜਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਗੜੇ, ਜੇ., ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ-

>

"ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਅਨੁਛੇਦ 309 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਜੋੜਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ।"

ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਵਾਬ ਦਰਜ ਕੀਤੇ:—■

“* * * ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 309 ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ

(4) CW 3314/73 ਨੇ 4 ਮਾਰਚ, 1975 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਮੰਡਲ ਦੇ ਯੋਗ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਣ ਕੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(12) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਅਰਥ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ੁਕਲਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਅਨੁਪਾਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਅਰਥ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਟਿਵਾਣਾ ਨੇ ਧਾਰਾ (iii) ਵਿੱਚ 'ਚੋਣ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ (ii) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ' ਲਈ। ਇਹਨਾਂ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਫਰੇਮਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਤਰ ਅਤੇ ਅੰਤਰ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਚੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲਾਈਨਾਂ ਤੋਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਪਦੰਡ ਜਾਂ ਢੰਗਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(13) ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਪ-ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ 'ਚੋਣ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮ 9 (X) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (iii) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਅਚਾਨਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਰਤਮਾਨ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ 'ਚੋਣ' ਅਤੇ 'ਤਰੱਕੀ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਅੰਤਰ ਸਾਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅੰਤਰ ਦੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣੀ ਪਵੇਗੀ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਕਲਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਜਾਂ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨਤਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਰੰਗਤ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਰਥ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(14) ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਣੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਗਲੇ ਉੱਚ ਦਰਜੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਵਿਸ ਵਾਈਸ ਟਰਮੀਨੋਲੋਜੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ-ਸਕੇਲ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਦੇ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 9 ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਉਚਾਰਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਪਰਤ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

(15) ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਟਿਵਾਣਾ ਨੇ ਵੀ ਇਹ ਗੱਲ ਮੰਨੀ ਕਿ ਬੇਮਿਸਾਲ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਉੱਪਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਉੱਚ ਰੈਂਕ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 16 ਸਿਰਫ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਗਲੇ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਮਲੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸਲ

Chattar Singh, etc., The State of Punjab, etc. (Sandhwalia, J.)

ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਜਾਂ ਚੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਤ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਮੋਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ, ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪਦਉੱਨਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਚਿਤ ਚੋਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਸੀਓਮੈਟਿਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਦਾ ਤੱਤ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਹਰ ਤਰੱਕੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੋਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਲਟਾ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਕੋਈ ਤੱਤ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਤ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਸਾਂਝਾ ਹੈ-ਜੇ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੋਂ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸਲਈ, ਨਿਯਮ 9 (X) ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (ii) ਅਤੇ (iii) ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਵੱਖਰੀ ਟਰਮਿਨੋ ਲੌਜੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅੰਤਰ ਦੇ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਤਿੱਖੀ ਰੇਖਾ ਖਿੱਚ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਅੰਤਮ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ।

(16) ਭਾਵੇਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੇ 'ਚੋਣ' (ਕਿਸੇ ਸਮਾਨ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 'ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ' ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਥਪੂਰਨ ਅੰਤਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਟਿਵਾਣਾ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰਥਿਤ ਸੀ। ਪੂਰਵ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਨਿਯਮ 9 (X) ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਕ ਦੀ ਕੋਈ ਨਕਲੀ ਰੇਖਾ ਖਿੱਚਣ ਜਾਂ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜੇ ਉੱਥੋਂ ਨਿਕਲਣਗੇ।

i

(17) ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸ਼ੁਕਲਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਅਨੁਪਾਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੋਂ ਚੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਸੀ। ਇਹ ਅਧੀਨਗੀ ਪਦਾਰਥ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤੀ ਨਿਮਨ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ: -

“ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਚੁੱਪ ਹਨ, ਤਾਂ ਪਾੜਾ ਜਾਂ ਕਮੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਟੈਸਟ ਹੈ ਅਤੇ ਚੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਇੱਕ ਟੈਸਟ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗੀ।

i

ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(18) ਦੂਸਰਾ ਆਧਾਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਟਿਵਾਣਾ ਨੇ ਸ਼ੁਕਲਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਟੈਸਟ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਉਕਤ ਟੈਸਟ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 8 (ii) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ੍ਰੀ ਟਿਵਾਣਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵੱਖਰੀ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਚੋਣ ਸਿਰਫ ਟੈਸਟ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ, ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ.

(19) ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਪੁਰਦਗੀ ਲਈ ਕੋਈ ਢੁਕਵੀਂ ਤੱਥੀ ਬੁਨਿਆਦ ਖੋਜਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਉਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇੰਟਰਵਿਊ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਰਵਿਸ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਾਜ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਸਪਸ਼ਟ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚਣ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਏ

Chattar Singh, etc., The State of Punjab, etc. (Sandhwalia, J.)

ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਗਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਨੁਸਖਾ ਲਗਭਗ ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਚੋਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਸਪੈਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਟੈਸਟ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਕਲਪਿਕ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਚੋਣ . ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਸਟ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਫਲਤਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਅਯੋਗ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਟਿਵਾਣਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਬਣਦਾ ਹੈ।

(20) ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ੁਕਲਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਇਕਮਾਤਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਧਾਰਨਾ ਇਸ ਤਰਕ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ - ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਜੋੜਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। . ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਕੋਈ ਨੁਸਖਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਾੜਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸ਼ੁਕਲਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਾਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਚੋਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇਨਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਚਾਲਬਾਜ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਟ੍ਰੈਕਸ਼ਨ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੂਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਫਿਏਟ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

(21) ਨਾ ਕਿ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ, ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਨਿਰਪੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਟਿਵਾਣਾ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਨਿਯਮ 9(ਕੇ) (ii) ਅਤੇ ਨਿਯਮ 9 (ਐਲ) (ii) ਵੱਲ ਵੀ ਖਿੱਚਿਆ। ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਰੈਂਕ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਟੈਸਟ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਨਿਯਮ 9(1) (ii) ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕਾਫੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਦੇਵੇਗਾ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਜੋਕਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸਦੇ ਫਰੇਮਰ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਭਾਗੀ ਟੈਸਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਚੇਤ ਸਨ। ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੰਪਾਦਨ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਫਰੇਮਰਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਭਾਗੀ ਟੈਸਟ ਦੇ ਆਯੋਜਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਆਯੋਜਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਚੁੱਪ ਜਾਂ ਪਾੜਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਹੁਕਮ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਾੜਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਉੱਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਨੁਸਖਾ, ਇਸਲਈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਹਿਜ਼ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

(22) ਸ਼ੁਕਲਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਬਾਈਡਿੰਗ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਘੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਣਗਹਿਲੀ ਪੀ. 2 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(23) ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 16 ਦੀ ਕਥਿਤ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਕ ਸਹਾਇਕ ਦਲੀਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਅਯੋਗ ਹਦਾਇਤ ਅਵੇਧ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਵਲ ਸਪਲਾਈਜ਼ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਤੋਂ ਆਈ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਰਾਜ ਤੋਂ। ਸਰਕਾਰ ਖੁਦ।

(24) ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਏ.ਡੀ.ਕੇ. ਓਸ਼ਾਲ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਪੀ ਆਰ ਈ ਐਮ ਸੀ ਰੈਡ, ਜੇ ਏਆਈਐਨ. ਜੇ. - ਮੈਂ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ

Chattar Singh, etc., The State of Punjab, etc. (Sandhawalia, J.)

ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ